

A close-up, horizontal photograph of a man with a beard and short brown hair, smiling warmly at the camera. He is lying on his side on a bed with white pillows and a light-colored, textured blanket. His right arm is bent, with his hand resting near his head. The lighting is soft and natural, highlighting his facial features and the texture of the bedding.

THIS IS LOVE

VÉGRE
SZERELEM

**MELISSA
FOSTER**

Remi Divine színésznőnek elege van a zaklatókból – és a testőrökből is. Egyáltalán abból, hogy minden lépését figyelik. De azért egy cseppet sem kell félteni! Tudja, hogyan kovácsoljon előnyt lázadó szelleméből: meg kell szabadulnia basáskodó testőreitől, akik tapadnak rá, és ennek legjobb módja a szökés.

Mason Swift biztonsági céget vezet, élete mások védelméről szól. Amikor Remi megszökik a két legjobb emberétől, a férfi átveszi az irányítást, és maga áll a színésznő mellé testőrnek, minden tőle telhetőt megtevé, hogy jól végezze a munkáját. Mivel állami gondozásban nőtt fel, és egykor a különleges erőknél szolgált, minden trükköt jól ismer. Semmi sem kerüli el a figyelmét, főleg nem a gyönyörű, leleményes Remi.

A férfi azt hiszi a nőről, hogy hisztérikus. A nő azt hiszi a férfiről, hogy arrogáns. De azonnal szikrák lobbantják lángra őket a másik jelenlétében, és megnyílnak egymás felé, így kapcsolatuk hamarosan megállíthatatlan lesz. Amikor pedig bekövetkezik, amitől félt, Remi rájön, hogy nem az a legrosszabb dolog a világon, ha valaki meg akarja védeni.

© Melanie Anderson

MELISSA FOSTER

a New York Times és a USA Today bestsellerírója, és már több mint nyolcvan könyv díjnyertes szerzője. Regényei megjelentek a USA Today, a Hagerstown magazin, a The Patriot és további neves lapok hasábjain. Örömmel fogad meghívásokat az olvasóitól egy-egy eseményre, és szívesen beszélget el a könyveiről könyvklubokban.

Tudj meg többet a sorozatról:

www.MelissaFoster.com

www.facebook.com/PassionValogatas

www.facebook.com/DreamKonyvek

„Melissa Foster világa pillanatok alatt magába szippant, és legszívesebben bemásznál a könyv lapjai közé, hogy te is részese lehess Remi és Mason életének.”

New York Times

„Melissa Foster újra és újra meglep minket vérpezsdítő románcokkal, valóságghű karakterekkel, érzelemdús szerelmi történetekkel és túlfűtött szexjelenetekkel.”

The Romance Reviews

„Fosternek ez a könyv is összetett és hűséges karaktereket hívott életre. Történetük újradefiniálja a család fogalmát, és új mélységet ad neki.”

RT Book Reviews

„A szerző kétségtelenül ért hozzá, hogyan tálalja történeteit, és hogy tegye letehetetlenné könyveit.”

Book Loving Fairy

„A legjobb romantikus történeteket, amelyeket valaha olvastam, Melissa Foster írta. Ráadásul mindig olyan lebilincselő sztorivezetéssel, dögös férfiakkal és erős hősnőkkel tűzdeli meg a könyveit, hogy a nagyszerű olvasmányélmény garantált.”

Reviews of a Book Maniac

MELISSA FOSTER

THIS IS LOVE

VÉGRE
SZERELEM

— részlet —

1. FEJEZET

NEW YORK CITY vakító fényei rávetültek a magas épületekre és az éjszakai égre, amint a sofőr begördült az Ultimate Hotel elé, a Szívvel-lélekkel a Hősökért Alapítvány adománygyűjtő rendezvényére. A fekete szedán belsejéből Remi Divine színésznő fürkészte a bejáratot. Gazdag párok, földig érő ruhákban és szmokingokban érkeztek, amelyek ugyanolyan lélegzetelállítóak voltak, mint maga a város. A lépcsőn felfelé menet mosolyogtak a fotósok felé. Remi meglepődött, hogy az őt túlságosan védelmező, jóval idősebb testvére, Aiden nem várta őt a bejáratnál, ahogy azt megszokta – mintha a két felbérelt gorillaforma testőr jelenléte nem lett volna elég.

Remi néhány hónappal azelőtt fenyegető leveleket kapott, és betörték a Los Angeles-i házába. Ugyan nem volt otthon a betörés időpontjában, de a díjaival megpakolt szekrénye darabokra tört, és néhány fehérneműjét ellopták. Az ügy már lecsengett, Remi jelenleg a New York állambeli Harmony Pointe-ban volt az *Utóhatás* című film forgatása miatt. Aiden viszont nem vállalt kockázatot a húgával kapcsolatban, akit egyedül nevelt tizenkét éves kora óta, miután egy tragikus autóbalesetben elvesztették a szüleiket. Remi Aidennek köszönhetett minden jó dolgot az életében. Ő volt a legkedvesebb, leghatározottabb férfi, akit ismert, és szerencsésnek tartotta magát, hogy a testvéreinek és menedzserének tudhatta őt.

Az egyik lelkes paparazzi villogó vakujától elfordulva elnézett a melléte ülő fapofa testőr, Merrick mellett, hogy még

egy rövid időre kiélvezhesse a város szépségét. Figyelte, ahogy az utca túloldaláról csodálják a felhajást az emberek, és a mobiltelefonjukkal fotóznak. Néha Remi arról fantáziált, hogy ő is csak egy közülük, nem pedig egy Jillian Braden estélyiben tündöklő, gyémántokba burkolt nő. Imádott színészkedni, és hálás volt a sikeréért, de Amerika kedvencének lenni komoly áldozatokkal járt. Az elmúlt néhány évben Remi kezdte fojtogatónak érezni, hogy folyamatosan vigyáznak rá.

A zaklatója és a testőrei felerősítették benne ezt az érzést, ezért azt tervezte, hogy egy év szabadságot vesz ki, miután végzett a filmmel.

A kocsni előrearaszolt, majd megállt a bejárat előtt.

– Készen áll, hogy kiszálljon az autóból, Ms. Divine? – kérdezte meglehetősen unottan Porter, a szedán elejében ülő testőr.

Remi pulzusa felgyorsult, amikor vakuk kereszttüzebe került az ablaka.

– Igen, köszönöm.

A két testőr egyetlen szó nélkül kilépett az autóból, és gyorsan a helyükre mentek, a Remi ülése melletti ajtó mellé. Ő mélyen beszívta a levegőt, elszámolt magában húszig – ennyi időbe telt a párosnak, hogy az ilyen jellegű eseményeken átkutassa a tömeget –, és közben az édesanyja hangja visszhangzott a fejében. *Csak lélegezz, Remi! Minden rendben lesz.* Kihúzta magát, felvette a kimért mosolyát, és még maradt tíz másodperce, hogy kinézzen az ablakon. Tekintete megakadt egy széles vállú férfin, aki tekintélyt parancsoló mozdulatokkal tört át a tömegen. Erőteljesen lépkedett, mint egy területét követelő puma. A tömeget pusztá magabiztossága és elszántsága segítségével választotta szét.

Porter kinyitotta Remi ajtaját, eltakarva ezzel a jóképű férfira való kilátást, akit kiszúrt a tömegben. A párás, augusztus végi levegő hozzátapadt a bőréhez, miután gyorsan magához vette

a retiküljét, és talpra szökkent, megfedkezve az elegáns belépő fontosságáról. Kinyújtotta a nyakát, hogy jobban szemügyre vehesse a káprázatos teremtményt, aki profi módjára került el a sajtó figyelmét. Elállt a lélegzete. Magas volt, rejtélyes, jóképű, valamint olyan széles vállú és izmos, mint a testőrei. Úgy lépkedett a sorok között, mintha itt minden az övé lenne. Tekintetével úgy pásztázta a tömeget, mint a testőrök.

Csak lélegezz...

– Ki tervezte a mai ruhádat? – Egy vörös hajú riporter mikrofont nyomott Remi orra alá, amitől újra sebességbe kapcsolt az agya.

– Jillian Braden, a Multifarious kollekciójának egy darabja. – Még akkor is, amikor a kameráknak mosolygott, gondolatai Mr. Magas, Rejtélyes és Jóképű körül forogtak. A szíve még soha nem dobogott ilyen erősen egy férfi látványától. Ki kellett derítenie, hogy ki ő.

A bejáratot fürkészte, remélve, hogy utoléri őt, és szólhat hozzá pár szót. De amilyen gyorsan megjelent, olyan gyorsan el is tűnt; mintha Remi vágyálmaiból lépett volna elő. Válla előreesett. *Mindig ez van...*

A világ a tenyerén hordozta. A legjobb szerepeket ajánlották fel neki, a tervezők könyörögtek, hogy viselje a gyémántjaikat és ruháikat. Bármit megvehetett magának, amit csak akart, de azokat a dolgokat, amelyeket igazán akart, nem lehetett megvásárolni, és mindig elérhetetlenek maradtak a számára.

Porter és Merrick a szálloda bejáratán át elvezette a bálterembe, ahol az esemény már javában zajlott. Merrick a terem bejáratánál őrködött, amíg Porter ragasztóként tapadt Remire. Tekintete végigsiklott a fekete nyakkendők és puccos ruhák tengerén, és a terem másik végében észrevette Aident, aki az üzleti partnerével, Ben Daltonnal beszélgetett. Ben húga, Willow volt Remi első, igaz barátja. Willow révén szoros kapcsolatba került

Ben többi lánytestvérével, Bridgette-tel, Piperrel és Taliával, valamint a férfi menyasszonyával, Aurelia Starkkal. Már-már olyanok voltak, mint a nővérei, ők lettek a mentőövei. Mellette álltak jó és rossz időkben egyaránt.

Remi szíve megdobbant a legjobb barátai láttán. Túlsorodult benne a boldogság, ahogyan felemelte a piros, pánt nélküli ruhája szegélyét, és tárt karuk közé rohant. Összekapaszkodtak egy csoportba, ami miatt Remi testőre elkezdett keselyűként körözni körülöttük.

– Remi! Csodásan nézel ki! – áradozott Bridgette. A hasa a szokásosnál több helyet igényelt, ahogy megindult egy újabb ölelésre. Gyönyörűen nézett ki a lábszárközépig érő fekete ruhájában, világos haja elegáns kontyba volt kötve.

– Ahogyan ti is mindannyian! Sajnálom, hogy késtem. Örült tempóban forgattunk az elmúlt hetekben. – Remi nyár eleje óta nem látta a legjobb barátait, túl hosszú ideje. – Mind nagyon hiányoztatok! Kiakadtam, hogy Talia nem tudott eljönni. – Talia volt a legidősebb a Dalton testvérek közül. Völegényével, Derekkal együtt gondozták a férfi apját, Jonah-t, aki Alzheimer-kórban szenvedett.

– A munka, Jonah és aközött, hogy felkészüljenek a felnőtteknek épült napközi otthonuk ünnepélyes megnyitójára, semmi másra nincs idejük – magyarázta Willow. Életvidám, formás szőke nő volt. Remi kedvenc pékségének, az Édes Pitének a tulajdonosa.

– Elhiszem. Biztosan nagyon izgatottak, hogy végre megvalósul a tervük – felelte Remi. – Apropos új üzletek! Aurelia, mi újság az új könyvesboltoddal?

– A könyvesbolt szuper. Nézz be, ha lesz egy kis idő! – Aurelia és Ben a lány könyvesboltja, az Első Fejezet fölött éltek Harmony Pointe-ban, bár volt egy nagy házuk Sweetwaterben is, a szomszédos városban, ahol Ben többi családtagja élt.

– Be fogok. De ami ennél is fontosabb, hogy van a kedvenc kislányom? Fogadok, hogy hiányzom Bea-nek! – Bea Ben lánya volt, akinek a létezéséről sem tudott, amíg néhány hónappal ezelőtt a küszöbén nem hagyták.

– Persze, hogy hiányzol neki – kiáltott fel Aurelia. – Mindannyiunknak hiányzol! Várj csak, amíg újra találkoztok! Olyan gyorsan nő, és egyszerűen... tökéletes. Ő és Louie ma este Ben szüleinél vannak, biztos vagyok benne, hogy túlságosan el lesz kényeztetve. – Louie Bridgette és Bodhi hatéves fia volt.

– El tudod hinni, hogy rávettük Aureliát, hogy szabaduljon meg a Converse-étől, és kicsípje magát? – ugratta Willow.

– Ezt nézzétek! – Aurelia felemelte csillogó, rózsaszín ruhájának szegélyét, megmutatva testszínű magassarkúját.

– Hú! Dögös! – jegyezte meg Remi.

– Most, hogy Bea egész éjjel alszik, és az Első Fejezet elkészült és megy a biznisz, van energiám rá, hogy alkalmanként megpróbáljak kiöltözni a pasimnak.

– Ez alatt azt érti, így, hogy Bea egész éjjel alszik, a bátyám ki van elégítve, és nem olyan morcos – mondta Piper vigyorogva, majd odahajolt Aureliához, hogy újra átölelje. Piper mindössze körülbelül százötvennyolc centiméter magas volt és nádszálvékony. Ám pimasz személyisége miatt sokkal nagyobb természetűnek tűnt. Az apjával építőipari vállalkozást vezettek, kemény fából faragták.

– Ó! Kérlek! Bennek több jut, mint bármelyik ittlévő srácnak – válaszolta Aurelia.

– Nem mintha versenyezni szeretnék a bátyámmal. Fúj! – szólalt meg Willow, és a terem másik felén álló, jóképű férjére pillantott. Zane Walkerre, a színészből lett forgatókönyvíróra. – De az én férjem is nagyon el van kényeztetve – Aurelia megbökte Remit, és azt mondta: – Zane egész éjjel Willow ruhájának

merész kivágását figyelte. Az a férfi be akar hajolni a dekoltázsába, és nyalakodni.

– Ami azt illeti, én is behajolnék. Willow-nak vannak a legjobb mellei közülünk. – Remi Willow-ra kacsintott.

– Szerintem, az enyéme is nagyon szexik. – Bridgette elpirult, majd megsimogatta a pocakját. – És meg kell hagyni, Bodhi szerint a terhességi hormonoknál nincs jobb vágykeltő. – Halkabban beszélve, így folytatta: – Olyan vagyok manapság, mint egy szexőrült!

– Kinek van szüksége terhességi hormonokra? – Piper dögösen festett abban a szexi, szűk aranyruhában. Szögegyenes, szőke haja méltóságteljes megjelenést kölcsönzött neki, kontrasztban szemének buja csillogásával, ahogy Porter felé kacsingatott. Bármelyik férfit megszerezhetette volna magának.

– Mindnyájatoknak több jut, mint nekem, szóval tartsátok magatokat szerencsésnek. – Reminek egy életre elegendő elfojtott vágya volt. Mindössze két férfival folytatott intim viszonyt egész életében, de ez nem azt jelentette, hogy nem vágyott többre a megfelelő férfival. Egy jó emberrel. Valakivel, aki olyannak látja őt, amilyen, és nem csak a hírneve vagy a pénze érdekli.

Piper felhúzta a szemöldökét.

– Két szexi vadállat lesi minden kérésedet. Mégis mi a probléma?

– Áh! Hadd ne kezdjek bele! – Remi csendesen beszélt, hogy ne sértse meg testőre érzéseit. Bár mindig olyan higgadt-nak tűnt, hogy Remi abban sem volt biztos, hogy egyáltalán vannak érzései. – Annyira nem az eseteim. Azokat a férfiakat szeretem, akik nem csak morgolódások vagy parancsolgatások útján kommunikálnak.

– Én éppenséggel imádom a parancsolgatásokat – mondta Piper. – És a morgásokat. Ha a hálósobában történnek. Akarod, hogy lecsapjam a kezedről a fincsi „Sötét zsarukat”?

Remi irigyelte Piper önbizalmát. Bármit megadott volna azért, hogy ő is rájöjjön, mi az, amit szeret a hálósobában, hogy a vágyai nyomába eredhessen. Körülnézett a teremben, remélve, hogy megpillanthatja azt a titokzatosan szexi férfit, akit odakint látott, de úgy tűnt, csak képzelte őt, mert sehol sem találta.

– Sok sikert hozzá! – felelte Remi. – Esküszöm, megőrülök, ha Aiden nem állítja le őket hamarosan. Szégyen az egész, komolyan. Ha nem lennének ilyen robotok, talán nem bánnám, ha körülöttem téblábolnának. Magányos az az erőd, amit a bátyám kibérelt.

– Ó, Remi! – Bridgette a homlokát ráncolta. – Sajnálom, hogy ilyen nehéz. Történt valami a zaklatóval, mióta itt vagy?

– Semmi. Ahogy már vagy egy tucatszor elmondtam Aidennek, biztos vagyok benne, hogy már tovább is lépett a következő rögeszméjére. Bárcsak Aiden inkább arra fókuszálna, hogy találjon nekem egy pasit...

A lányok gyakran beszélgettek egymás közt arról, hogy Aiden bizonyára erényövet adna Reminek, ha bekövetkezne, hogy a húga egy férfi iránt epekedik. Az ő szemében mindig a kishúga marad, akit meg kell védenie.

– Mi viszont játszhatunk kerítősdit, amíg itt vagy a városban – ajánlkozott Willow.

– Hé, ha Aiden nem hagyná el holnap a várost, felajánlanám, hogy elvonom a figyelmét – mondta Piper, és a válla fölött Aidenre pillantott. – Lehet, hogy a testvéred túlságosan védelmező, de remek pasi. Csupán el kell lazulnia, és rá kell jönnie, hogy azt a nyakkendőt sokkal szórakoztatóbb dolgokra is használhatja, minthogy jó benyomást keltsen.

– Piper! – szólt rá Bridgette. – Remi bátyjáról van szó.

Piper felemelte a kezét.

– Csak megpróbálok mindent megtenni, hogy segítsék egy barátomnak.

– Térjünk vissza Remi párkeresésére – javasolta Aurelia.

– Köszönöm az ajánlatot, de bármennyire is szeretném, tudjátok, mivel jár, ha forgatok. Nem tudok szórakozni járni. Vagy előzőnlenek a rajongóim, vagy a lesifotósok próbálnak meg bolhából elefántot csinálni. És egyébként is: nem mintha lehetne magánéletem Aiden hadseregével a nyomomban.

– Talán csak kevésbé feltűnő örökre van szükséged – jegyezte meg Aurelia. – Azt hittem, Ben beajánlotta Mason Swiftet Aidennek. Azt a fickót, aki Bea anyját próbálta felkutatni.

– Fogalmam sincs, ki ez a Mason fickó, de minden alkalommal, amikor megkérem Aident, hogy cserélje le ezeket a srácokat, és találjon nekem egyetlen civil ruhás testőrt, aki nem érezteti azt velem, hogy börtönben vagyok, azt feleli, hogy folyamatban van az ügy.

– Mason és Bodhi együtt szolgáltak a különleges erőknél, majd mindketten a Darkbirdnél dolgoztak. Bodhi szerint Masonnek hatodik érzéke volt a bajos ügyek kiszagolásához. – A Darkbird civil társaság volt, amely veszélyes, titkos mentőakciókat hajtott végre a hadsereg számára. – Azt hiszem, Mason már nem végez biztonsági munkát, de az alkalmazottai igen. Itt van valahol. Beszélhetsz vele, ha szeretnél.

– Nem számít. Nincs szükségem biztonságiakra, és nem is akarok testőröket – mondta Remi. – Szerintem még egyetlen testőr is túlzás. Csak térre van szükségem, hogy levegőhöz juszak.

– Mint mondtam, lefoglalhatom a nagydarab melákokat, hogy elmehezz szórakozni. Pillanatok alatt megpuhítom, és megmosolyogtatom őket. – Piper Porterre kacsintott, aki ugyanolyan faarccal bámult, mintha mi sem történt volna.

– Azta! – mondta Willow. – Soha nem láttam még olyan férfit, aki figyelmen kívül hagyott volna téged.

– Még fiatal az éjszaka! – felelte Piper gúnyosan.

– Hajrá! – sürgette Remi. – Nekem még van egy kis elintéznivalóm Aidennel. De először meg kell találnom a mosdót.

– Az ajtón túl van, a folyosó végén. – Willow a terem hátsó részében levő ajtóra mutatott. – Akarod, hogy veled menjünk?

– Nem, köszi, minden rendben lesz. Egy testőr elég lesz. Mindjárt visszajövök. – Remi az arcokat kutatta a tömegben, miközben áthaladt a termen, és remélte, hogy megpillantja a titokzatos férfit, akit nem tudott kivenni a fejéből.

Csalódottan, Porterrel a sarkában kivi harzolt a szoba hátsó ajtaján. Végigment a folyosón a női mosdó felé, de úgy érezte magát, mint egy pórázon lévő kutya. Igyekezett azért kordában tartani az érzelmeit. Ám csalódása és bosszúsága közepette, ez csupa hiábavaló erőfeszítés volt. Amikor a mosdó fülkéjéhez ért, a többi vendég hallótávolságán kívül, sarkon fordult, és a legmérgesebb tekintetével nézett Porter szemébe.

– Bemegyek a mosdóba! – sziszegte. – Pisilni is szeretnék helyettem?

Porter arckifejezése továbbra is professzionális maradt, miközben azt felelte:

– Nem, de fel kell mérnem a terepet, mielőtt bemennél.

– Hát persze! Menj csak! – felemelte a kezét, miközben a férfi elhaladt mellette.

Remi megfordult, hogy levegőt vegyen, és majdnem a kint látott, jóképű férfi széles mellkasának ütközött. Megdermedt, a szíve hevesen vert. Közelről még lehengerlőbb volt: tökéletesen ápolt borostájával, telt, csókolnivaló ajkaival és acélkék szemével – mindezek együtt térdrogyasztó hatással bírtak: egyszerre voltak félelmetesek, csábítóak és fejedelmiek. Remi nem gondolta volna, hogy ez lehetséges. Egész életében gyönyörű

férfiakkal dolgozott, és még soha nem érzett olyan azonnali vonzerőt, mint amilyet most.

Homályosan tudatában volt annak, hogy Porter bekopogott a mögötte lévő női mosdóba, miközben Mr. Lehengerlő össze-szűkülte szemmel ránézett, és azt mondta:

– Ne aggódj, én sem fogok pisilni helyetted.

A francba. A francba, a francba, a francba! Mindent hallott, amit mondott.

Kinyitotta a száját, hogy elmondhassa neki, csupán ideges volt, és nem kellett volna olyan gorombának lennie, de a szája csontszáraz lett, és nem találta a szavakat. A férfi tekintete befűrödött az övébe. Helytelenítő? Vidám? Nem tudta helyrerakni a férfi reakcióját, amíg önelégült mosolyra nem görbült a szája. Egyetlen drámaóra sem tudta volna felkészíteni a hömpölygő forróságra, ami a férfiból áradt – vagy a zavartságra, amely eluralkodott rajta.

Mélyreható, arrogáns tekintettel tette keresztbe a karját.

Ez az ítélkező pillantás érzékenyen érintette Remit, és rögtön lehűtötte a vágását. Felemelte az állát, és jeges pillantást vett az állhatatos pillantású férfira, majd így szólt:

– Te csak ne ítélkezz felettem! Biztos vagyok benne, ha téged is a hét minden órájában felügyelnének, nálad is betelne néha a pohár.

A szíve nagyokat dobban, miközben átréselte magát a bálterem ajtaján, és átverekedte magát a tömegen, Aident keresve. Mindeközben fejben a következő menekülési tervet próbálgatta – ami már az országhatáron túlra vezetne, amennyiben a testvére nem hívja vissza az ölebeit, mielőtt még teljesen elveszti az eszt, és az emberek Amerika gonosz boszorkányának nem bélyegzik Amerika kedvence helyett.

Átviharzott a szobán, másodpercről másodpercre egyre dühösebb lett, majd végre észrevette az erkélyen telefonáló bátyját. Kirohant a teraszra, örült, hogy egyedül találja.

Aiden zsebre vágta a telefonját, szemöldökét zavartan húzta fel.

– Hát itt vagy! Hol van Porter és Merrick?

– Ők most nem számítanak. Befejeztem, Aiden. Nem tudom ezt már tovább csinálni. – Fel-alá járkált, kitárta a karját, és csak úgy záporoztak belőle a dühös szavak. – Úgy érzem magam, mint egy ketrecbe zárt patkány, azzal a két emberrel. Csak akkor szólnak hozzám, ha feltétlenül szükséges. Tudok vigyázni magamra. Esküszöm, ha nem állítod le őket, nem te leszel az egyetlen, aki elhagyja holnap az országot.

– Remi, nyugodj meg! – Aiden tizenkét évvel volt idősebb nála, és állandóan nyugodt volt, ami dühítő tudott lenni. Bátyja még akkor sem vesztette el a hidegvérét, amikor Remi teljesen összeomlott a szülei balesete után. Az emberek azt mondták, hogy David Beckham kiköpött mása, csak épp a sok tetoválás nélkül. Remi azonban tudta, hogy David elbújhatott a bátyja mellett, aki feladta a reményeit és álmait, az élete nagy részével együtt, csak hogy Remi élhesse a sajátját.

– Nyugodjak meg? Könnyű azt mondani! Nem téged követ két férfi mindenhova. Még a mosdóba sem mehetek el anélkül, hogy egyikük ne állna az ajtó előtt. – Újra elkezdett fel-alá járkálni, nem tudta megfékezni hónapok óta tartó csalódottságát. – A média árgus szemei előtt élem az életemet, és soha nem adtam rá okot, hogy azt hidd, nem tudok vigyázni magamra. Képes vagyok megbirkózni a sajtó figyelmével. Fájdalmas, de tudom kezelni. A munkám velejárója. De ez? Ez az állandó megfigyelés? Ez túl sok!

– Remington Aldridge, fejezd be! – felelte Aiden éles hangon.

Ahogy bátyja kimondta a teljes nevét, elcsendesedett, mert ez annak a jele volt, hogy Aiden közel jár ahhoz, hogy elfogyjon a türelme, valamint annak is, hogy hallotta minden szavát. Remi összefonta a karját, és lakatolt tett a szájára.

– Ha megengeded, hogy megszólaljak, akkor tudni fogod, hogy mindenről gondoskodtam.

– Te nem...

– Volt rá példa valaha, hogy nem vigyáztam rád? – szakított a félbe szigorú hangon.

A szemében fénylő testvéri szeretettől meglágyult a szíve.

– Nem – válaszolta nyugodtabban. – De létezik olyasmi is, hogy túl sokat tenni.

– Nem, amikor az életed forog kockán – felelte határozottan, nem hagyva teret a további vitának. – Elolvastam az összes üzenetedet. Tudom, hogy frusztrált vagy, de ki kellett dolgoznom a részleteket, hogy biztos lehessen benne, valóban vigyáznak rád.

– Nem kell vigyázni rám! Bárki is küldte azokat az üzeneteket, és tört be a Los Angeles-i házamba, hónapok óta nem tett semmit. Senki sem akar elkapni, Aiden. A zaklató továbblépett a következő rögeszméjére. Esténként be vagyok zárva egy erődbe, a forgatáson pedig vannak biztonságiak. Csak bérelj fel egy sofőrt, aki elvisz a forgatási helyszínre, majd vissza, és meglepszek. – Remi bár tudott vezetni, nem igazán szeretett.

– Remi, az a dolgom, hogy biztonságban tudjalak. Ha nem utaznék el az országból, magam csinálnám. De nyugodj meg, megértettem, amit mondasz. Tudom, hogy egy testőrt akarsz, nem pedig kettőt.

– Civilben.

– Vettem.

– És nem seggfejet.

– Porter és Merrick nem seggfejek. Profik.

– Jogos. – Lassan kifújta a levegőt, rosszul érezte magát, amiért így beszélt róluk. – Sajnálom. Csak azt akarom, hogy normálisan bánjanak velem. Tudsz nekem olyan embert találni, aki úgy beszél velem, mint egy normális ember? Valaki, aki nem a munkájaként tekint rám?

– Te *vagy* a munkájuk, Remi, sajnálom. De megtaláltam neked a legjobb biztonsági embert, legalábbis Bodhi szerint. – Átpillantott a lány válla fölött, elégedett mosolyra görbült az ajka. – Remi, ismerkedj meg az új testőröddel, Mason Swifttel.

Ismerősen csengett számára a név, kissé meg is könnyebült. Reménykedett, hogy Bodhi barátja normális emberként fog viselkedni vele. Kicsit kihúzta magát, és imádkozott, hogy Mason nem hallotta a kirohanását. Elég megaláztatás érte egy este alatt.

Megfordult, és görcsbe rándult a gyomra Mr. Lehengerlő derűs tekintete láttán.

– Örvendek a találkozásnak, Ms. Divine. Mason Swift. Állok szolgálatára.

Minden szexi és idegesítő dolog édes istenére! Az univerzum tényleg azon volt, hogy bemutasson neki.

– Bocsáss meg nekünk egy pillanatra! – mondta Remi olyan higgadtsággal, amiről Mason teljes meggyőződéssel hitte, hogy tanult önuralom. Megragadta Aiden karját, és hátrahúzta. Hátuk Mason felé fordult, bár ez nem akadályozta meg a férfit abban, hogy hallja a lány pánikba esett suttogását. – Most viccelsz? Ő?

– *Egy* testőrt akartál, és ő a legjobb. Mason annak a cégnek a tulajdonosa, amelynél Porter és Merrick dolgozik. Holnap elrepülök, Remi, az egyik legfontosabb üzleti megbeszélésre, amellyel Bennek és nekem valaha is dolgom volt. Tudnom kell,

hogy biztonságban vagy, hogy tiszta fejjel gondolkodhassak, és az üzletre koncentrálhassak. Vagy Masont választod, vagy megmondom Porternek és Merricknek, hogy ne költözzenek ki a házadból, amit jelen állás szerint megtesznek, mielőtt te és Mason itt hagynátok ezt az eseményt.

Remi Masonre pillantott a vállá fölött, mézbarna haja eltakarta egyik mogyorószínű szemét. Élőben még lenyűgözőbb volt, mint a moziképernyőn. Mason látta, ahogy belépett az épületbe, és egy hatyú kecsességével, a filmsztárok lazaságával mozgott. De abban a pillanatban, ahogy meglátta a barátnőit, a begyakorolt manír szertefoszlott. Rögtön azután pedig ráförmedt Porter Lawtonra. Porter és Merrick Mason két legjobb embere volt. Harcoltak vele a különleges erőknél, és Porter követte őt a Darkbirdhöz. Porter nem csupán az első ember volt, akit Mason felvett, amikor megalapította a cégét, hanem ő volt az az ember is, akit Mason hívott, ha bajba került. Ő és Merrick jó, felelősségteljes és becsületes emberek voltak. Az egyetlen ok, amiért zárkóztak maradtak Remivel szemben, az volt, hogy betartották Aiden irányelveit, miszerint nem keveredhetnek személyes kapcsolatba a húgával. Nem akarta, hogy elterelődjön a figyelmük a munkájukról.

Remi összehúzott szemmel, kihívóan felemelte az állát, és elfordult, hogy újra vitába szállhasson a testvérével.

Dögös kis teremtés volt, tökéletes fenékkal, és olyan kibaszottul csinos, ha nem lett volna akkora díva, Masonnek talán oda kellett volna figyelnie rá, hogy fegyelmezze magát. De nem kezdett ki ügyfelekkel, és határozottan nem kezdett ki dívákkal. A pokolba is! Egyáltalán nem kezdett ki sok nővel.

– Rendben – förmedt rá Aidenre, majd Mason felé fordult olyan mosollyal, amely képes volt megolvasztani egy átlagos férfi szívét.

Mason minden volt, csak átlagos nem.

Általában nem vállalt biztonsági munkákat, de Remi négy testőrt fogyasztott el négy hónap alatt. Közbelépett, és átvette az irányítást, mintegy szívességet téve bajtársának, Bodhi Bookernek. Természetesen kutakodott. Tudta, hogy Remi Divine – más néven Remington Aldridge – tizenkét éves korában elveszítette a szüleit, a bátyja nevelte fel, tizenéves kora óta színészkedett, és húszévesen elnyerte az első Oscar-díját. Most már azt is tudta, hogy jóval talpraesettebb volt, mint amennyire visszafogott, jó kislány hírnevéből sejteni lehetett.

– Örülök, hogy végre rendes körülmények között is találkozzunk – mondta Remi olyan méltóságteljesen, amely sokkal jobban passzolt az A-kategóriás színésznőhöz, mint a korábbi, mosdónál hisztizős jelenethez. – Feltételezem, hogy Aiden mindent átbeszélt veled. Említette, hogy teret kell hagynod nekem?

– Remi – figyelmeztette Aiden megrovó pillantással.

Aiden lenyűgöző, jól képzett befektető volt. Sok milliomos bérelt volna fel dajkát, vagy szállította volna védencét bentlakásos iskolába, de amennyire Masonnak tudomása volt róla, Aiden egész életét a húga nevelésének és gondozásának szentelte. Arról is gondoskodott, hogy biztonságiakat vegyen fel neki. Nem elég, hogy leellenőrzött minden ajánlást, amelyet Masontól kapott, de Mason hallotta a kollégáitól, hogy Aiden még ennél is szélesebb körű vizsgálatot folytatott. Mason nagyra értékelte Aident, amiért Remi biztonságát kellő komolysággal kezelte, éppen úgy, ahogyan Mason tervezte. Elkérte a ma esti esemény vendéglistáját. Munkatársai minden egyes jelen lévő személyről jelentést készítettek. Mason ellenőrizte azoknak a nőknek és férfiaknak a háttérét is, akikkel Remi az elmúlt két évben időt töltött. Minden erejével azon volt, hogy megtudja, ki üldözi őt – és senkit sem húzott le a listáról, amíg nem volt biztos abban, hogy nem jelent veszélyt.

– Ne aggódj, Aiden! Nincs olyan, amit ne tudnék kezelni.
– Mason tekintete találkozott Remi dühös szemével, és így folytatta: – Ami a teret illeti, elegendőt hagyok neked, amíg el tudom végezni a munkámat. – Nem akarta, hogy elterelje a figyelmét a gyönyörű méregzsák, vagy megengedni neki, hogy kihasson a munkájára. Ha az ösztöne azt súgta neki, hogy valami nincs rendben, akkor Reminek alkalmazkodnia kell ehhez.

Remi felhúzta gondosan ápolt szemöldökét, és jeges mosolyt villantott.

– Nos, akkor úgy tűnik, csatlakozhatok a többiekhez a bálteremben. Lassan kezdődik a vacsora. Feltételezem, találkozunk az esemény után.

– Előtte fogunk találkozni... – Majdnem hozzátette, hogy: *hercegnő*... Fogalma sem volt róla, miért volt a nyelvén ez a szó, de jobbnak látta benntartani. – Szeretnéd, ha fognám a retikülödet, amíg élvezed az eseményt?

A lány felvonta a szemöldökét, de azért átadta neki a retikült. A férfi bedugta azt a kabátja belső zsebébe.

– Nagyszerű! – mondta, majd sarkon fordult, hogy távozzon.

Mason az ajtóhoz vezette, és kinyitotta neki. Óvatosan pislogott a férfira, majd így szólt:

– Köszönöm.

Közelebb hajolt, hogy csak a lány hallja:

– Szeretnéd, ha elkísérnélek a női mosdóba?

– Tessék?

– Korábban sürgősnek tűnt, és végül nem mentél el.

Remi arca elsápadt.

– Jól vagyok. – Beviharzott a bálterembe.

– Lemaradtam valamiről, amiről tudnom kellene? – kérdezte Aiden, miközben követték Remit befelé.

– Egy pillanatra összefutottunk, amikor éppen az egyik emberemnek tartott fejmosást. – Mason szemrevételezte a termet, Remit figyelte, ahogy megtalálta barátait, és nagy hévvel, folyamatosan gesztikulálva beszélni kezdett. Barátai Mason felé néztek, mire ő felemelte az állát, büszkén fogadva el a hercegnő megvetését.

– Általában nem ilyen ellenséges. Az utóbbi időben keményen ellenállt, úgy, ahogyan előtte még soha – magyarázta Aiden.

Amikor Remi és barátai helyet foglaltak egy asztalnál, Mason így szólt:

– A fenyegetések és a testőrök képesek a legrosszabbat kihozni az emberekből. Senki sem szereti elveszíteni az irányítást az élete felett. Ne aggódj, Aiden! Gondját viselem, és folyamatosan tájékoztatni foglak, miközben lenyomozom azt a kretént. – Már beszélt azzal az L. A.-i nyomozóval, aki Remi ügyét vitte. Bár a Los Angeles-i rendőrség gyorsan reagált a betörésre, még mindig nem jutottak semmire a tettes elfogásával kapcsolatban.

– Ezt nagyra értékelem. Mint tudod, gyakran rázza le a testőreit. Úgyhogy rajta kell tartanod a szemedet.

Nem volt nehéz Remin tartania a szemét. De hallgatni a szexi szájából áramló pimaszságokat? Ez már más kérdés volt...